

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
19 У. 14110/17
Дана 25.09.2020. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Жељка Шкорића, председника већа, Маје Панић и мр Весне Чогурић, чланова већа, са судским саветником Маријом Јосифов Алимпијевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Друштво за транспорт и логистику "АА" д.о.о ..., матични број ..., са седиштем у ..., ..., ... – ..., ..., поднетој против туженог Министарства привреде Републике Србије, Београд, Кнеза Милоша 20, ради поништаја решења туженог број 720-00-538/2017-10 од 09.08.2017. године, са заинтересованим лицем ББ из ..., ..., чији је пуномоћник Татјана Суџум, адвокат из Београда, Палмотићева 5/1, у предмету промене у регистру, након усмене јавне расправе одржане дана 22.09.2020. године, у нејавној седници већа одржаној дана 25.09.2020. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац Друштво за транспорт и логистику "АА" д.о.о, ..., ... – ..., да заинтересованом лицу ББ из ..., ..., накнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је као неоснована жалба тужиоца изјављена на решење Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката Бд. .../2017 од 12.07.2017. године. Ожалбеним решењем усвојена је регистрациона пријава ББ из ... и у Регистру привредних субјеката регистрована је промена података код Друштва за транспорт и логистику "АА" д.о.о ..., са регистарским/матичним бројем: ... и уписана промена забележби: постојање решења Вишег суда у Београду 2.П.бр. 2145/17 од 22.06.2017. године којим је одређена привремена мера којом је забрањено туженом ВВ да оптерети или отуђи или на други начин располаже са 1/2 на 50% удела у Друштву за транспорт и логистику "АА" д.о.о Београд, са матичним бројем: 17232886.

Тужбом поднетом Управном суду непосредно дана 20.09.2017. године

тузилац оспорава законитост решења туженог органа из свих законом прописаних разлога. Наводи да је решењем Министарства привреде број: 720-00-321/2017-10 од 03.05.2017. године укинута решење Регистратора Агенције за привредне регистре БДЖУ 1754/2017/01 од 23.03.2017. године, при чему су у образложењу решења другостепеног органа су наведени сви релевантни законски текстови као и судска пракса која за предмет има питање поделе брачне тековине са аспекта права на удео у друштву са ограниченом одговорношћу, и то посебно у односу на чињеницу коју је тужилац тужбом потенцирао да је право на удео сложено право, састављено од имовинских и неимовинских права. Тужилац је, позивајући се и на одредбу члана 422. Закона о извршењу и обезбеђењу, указао да претходну и привремену меру извршава јавни извршитељ, због чега је нејасан законски основ за надлежност Агенције за привредне регистре, нарочито имајући у виду да је ВВ у поуци о правом леку на решење Вишег суда у Београду од 22.06.2017. године упућен да жалбу може изјавити Апелационом суду у Београду, што је и учинио, при чему та поука не садржи информацију да изјављена жалба не задржава извршење решења, тако да жалилац у том предмету има основану претпоставку да наведено решење није извршно. Осим тога, тужилац је нагласио да сматра да до подношења ове тужбе, жалба ВВ на решење од 22.06.2017. године још није здружена предмету и није послата Апелационом суду. Имајући у виду све материјалноправне и формалноправне мањкавости решења Вишег суда од 22.06.2017.године, сматра да би регистровање тог решења од стране Агенције за привредне регистре као судске одлуке морало да буде условљено њеном правоснажношћу. Из ових и других разлога ближе наведених у тужби тужилац је предложио да суд тужбу уважи, оспорено решење поништи и предмет врати другостепеном органу на поновно одлучивање.

Поднеском од 21.09.2020. године тужилац је преко законског заступника обавестио суд да је у међувремену, након покретања управног спора, донето решење првостепеног органа Регистратора АПР БД .../2017 од 07.11.2017. године којим је избрисана забележка постојања решења Вишег суда у Београду 2П. 2145/17 од 22.06.2017. године. Остајући у свему при свим наводима изнетим у тужби предложио је да суд донесе пресуду којом ће тужбу да уважи, оспорено решење поништи, али не и да предмет врати на поновно одлучивање, јер је у међувремену донето првостепено решење супротне садржине од оне која је била предмет управног спора.

Тужени орган је у образложеном одговору на тужбу у свему остао при разлозима из образложења оспореног решења које је у одговору поновио, са предлогом да суд тужбу као неосновану одбије.

Заинтересовано лице ББ је преко пуномоћника, у детаљно датом одговору на тужбу, оспорила наводе тужбе истичући да се поступак регистрације заснива на начелу формалности према коме Регистратор доноси одлуке на основу чињеница из пријаве, приложених докумената и регистрованих података без испитивања тачности чињенице из пријаве... и правилности и законитости поступака у коме су документи донети (члан 3. став 1. тачка 3. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре). Сматра да је регистратор у свему поступио у складу са законом када је уписао забележку у Регистар привредних субјеката, као и да је оспорено решење у свему законито, па је предлаже да суд тужбу одбије као неосновану, а

тужиоца обавезе да заинтересованом лицу накнади трошкове управног спора за састав одговора на тужбу у износу од 30.000,00 динара.

Управни суд је дана 21.09.2020. године одржао усмену јавну расправу у присуству пуномоћника, заинтересованог лица, адвоката Суџум Татјане, преко адвоката Драгана Кијановића, по заменичком пуномоћју које је приложио на расправи, а у одсуству уредно позваног тужиоца и уредно позваног туженог органа, у складу са одредбом члана 38. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), којим је у ставу 1. прописано да изостанак уредно позване странке са усмене расправе не одлаже њено одржавање.

У речи на усменој и јавној расправи, пуномоћник заинтересованог лица је изјавио да у свему остаје при наводима из датог одговора на тужбу. Изјашњавајући се на поднесак тужиоца и прилог уз исти који му је уручен на данашњој расправи, изјавио је да исти није од значаја за решавање ове предметне управне ствари. Предлога у допуну доказног поступка није имао. Предложио је да суд тужбу одбије као неосновану, те да суд обавезе тужиоца на накнаду трошкова управног спора, и то за састав одговора на тужбу у износу од 30.000,00 динара, као и за заступање на расправи преко пуномоћника адвоката у износу од 31.500,00 динара.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу, свих списа ове управне ствари и речи пуномоћника заинтересованог лица изнетих на усменој јавној расправи, испитујући оспорени управни акт у смислу одредбе члана 41. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр.111/09), након усмене јавне расправе одржане у смислу одредби члана 2., члана 33. став 1., члана 34. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр.111/09), Управни суд је нашао да тужба није основана.

Према стању у списима и разлозима образложења оспореног решења, поступајући по регистрационој пријави од 07.07.2017. године за промену података број Бд. .../2017 коју је поднела адвокат Татјана Суџум уз приложено овлашћење, првостепени орган је проверавајући испуњеност услова за регистрацију промене података прописаних одредбом члана 14. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре (“Сл.гласник РС”, бр. 99/11, 83/14) те утврдивши да су испуњени услови за регистрацију, применом одредбе члана 16. овог закона усвојио регистрациону пријаву и регистровао упис забележбе привремене мере одређене решењем Вишег суда у Београду 2.П.бр. 2145/17 од 22.06.2017. године. Против овог решења Друштво за транспорт и логистику “АА” д.о.о ... - ... је изјавило жалбу, а оцењујући жалбене наводе тужени је нашао да је првостепени орган правилно закључио, поступајући по поднетој регистрационој пријави за упис забележбе, уз коју је достављено решење Вишег суда у Београду 2.П.бр. 2145/17 од 22.06.2017. године (а којим је одређена привремена мера забране туженом ВВ да оптерети или отуђи или на други начин располаже са 1/2 удела у (Друштву за транспорт и логистику “АА” д.о.о.), да то решење, донето у парници за деобу имовине стечене у току трајања ванбрачне и брачне заједнице у смислу члана 2. став 1. тачка 13. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре представља документ који је од значаја за правни промет Друштва за транспорт и

логистику “АА” д.о.о., стога што је истим одређена забрана члану друштва, ВВ да оптерети или отуђи или на други начин располаже са 1/2 на 50% удела у поменутом привредном друштву, до правноснажног окончања имовинско-правног спора који се тиче имовинских односа супружника. Тужени је посебно оценио неоснованим наводе жалбе према којима судско решење није снабдевано клаузулом правноснажности јер је против тог решења ВВ поднео жалбу 07.07.2017. године, али је нашао да ти наводи нису од утицаја на другачије решавање управне ствари, с обзиром да је одредбама члана 285. став 2. раније важећег Закона о извршењу и обезбеђењу (“Сл.гласник РС”, бр. 31/11 и 99/11...139/14) на које одредбе се суд позвао у образложењу донетог решења као и одредбама члана 422. став 1. важећег Закона о извршењу и обезбеђењу (“Сл.гласник РС”, бр. 106/15 и 106/16-аутентично тумачење), било прописано да се решење о обезбеђењу којим је одређена привремена мера извршава пре његове правноснажности, што значи да изјављена жалба не задржава извршење истог решења, а због чега је првостепени орган правилно уписао забележбу решења о привременој мери у Регистру привредних субјеката која би могла бити брисана из Регистра само на основу новог решења суда којим би одређена привремена мера била стављена ван снаге. Нашавши да ни остали наводи изнети у жалби нису правно релевантни за решавање управне ствари и да не би могли утицати на другачије решење у конкретном случају, тужени је применом одредбе члана 29. став 2. тачка 2. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре (“Сл.гласник РС”, бр. 99/11 и 83/14) донео одлуку као у диспозитиву оспореног решења.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 13. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистрације (“Службени гласник РС”, бр.99/11 и 83/14), прописано је да је забележба упис података и документата који су као такви прописани као предмет забележбе или упис података и докумената који по оцени регистратора представљају чињенице од значаја за правни промет.

Одредбом члана 14. став 1. тачка 6. истог Закона, прописано је да по пријему пријаве регистратор проверава да ли су уз пријаву приложени прописани документи, чија је садржина и форма одређена законом.

Одредбом члана 4. став 3. тачка 11. Правилника о садржини Регистра привредних субјеката и документацији потребној за регистрацију (“Службени гласник РС”, бр.42/16), прописано је да поред података из става 1. овог члана Регистар може да садржи податке и о забележбама.

Полазећи од чињеничног и правног стања ове управне ствари, правилно је по налажењу Управног суда, поступио тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против решења првостепеног органа, налазећи да је то решење правилно и на закону засновано, дајући за своју одлуку јасне и довољне разлоге које у свему прихвата и овај суд. Ово стога што је у проведеном поступку несумњиво утврђено да је ББ дана 07.07.2017. године поднела првостепеном органу регистрациону пријаву промене података број БД .../2017 са одговарајућом документацијом укључујући и решење Вишег суда у Београду 2 П бр.2145/17 од 22.06.2017. године којим је одређена привремена мера којом је

забрањено туженом ВВ да оптерети или отуђи или на други начин располаже са 1/2 удела у привредном друштву за транспорт и логистику “АА” д.о.о ... .. – ..., матични број .... Поступајући по тој пријави првостепени орган је, закључивши да предметно судско решење представља документ од значаја за правни промет Друштва за транспорт и логистику “АА” д.о.о које предузеће је, између осталог, предмет имовинско-правног спора бивших супружника ББ и ВВ, законског заступника овде тужиоца (из ког предмета је проистекла изречена привремена мера), захтев из поднете пријаве усвојио и у Регистар привредних субјеката уписао забележбу означеног решења о обезбеђењу привременом мером.

Суд је ценио све напред изнете наводе тужбе, али је нашао да су исти неосновани, са разлога што и по налажењу Управног суда, а у смислу цитиране одредбе члана 2. став 1. тачка 13. Закона о поступку регистрације у Агенцији за привредне регистре, решење Вишег суда 2Пбр.2145/17 од 22.06.2017. године представља документ од значаја за правни промет тужиоца, будући да је тим решењем члану друштва ВВ забрањено да оптерети или отуђи или на други начин располаже са 1/2 удела у поменутом привредном друштву до правоснажног окончања парнице за деобу ванбрачне и брачне имовине овде заинтересованог лица ББ и ВВ.

Приликом доношења одлуке суд је ценио и наводе тужбе којима се оспорава законитост и правилност решења Вишег суда чије постојање је забележено ожалбеним решењем, али је суд нашао да су ови наводи без утицаја на доношење другачије одлуке, јер је правна заштита против тог решења обезбеђена у складу са одредбама Породичног закона и Закона о парничном поступку. Суд је посебно имао у виду наводе тужиоца из поднеска од 21.09.2020. године, те доказа приложеног уз поднесак, из којих произлази да је у међувремену првостепени орган донео ново решење којим је предметна забележба постојања решења Вишег суда у Београду 2 П бр. 2145/17 од 22.06.2017. године избрисана, а на шта је указао и пуномоћник туженог органа на јавној расправи, али је нашао да су и ови наводи без утицаја на доношење другачије одлуке у овом предмету, будући да се у овом управном спору оцењује законитост и правилност решења туженог органа од 09.08.2017. године, којим решењем је, правилно одбијена жалба тужиоца изјављена против решења првостепеног органа од 11.07.2017. године, а све накнадне одлуке Вишег суда у Београду, као и одлуке донете по жалби на решење Вишег суда не могу утицати на правилност решења од 09.08.2017. године, пошто се ради о сасвим другим поступцима, чија законитост и правилност није предмет овог управног спора.

Следом изложеног, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима (“Сл. гласник РС”, бр. 111/09) донео одлуку као у ставу I диспозитива пресуде. С обзиром на донету одлуку, нису испуњени услови да суд донесе пресуду у смислу члана 42. став 1. Закона о управним споровима тако што ће тужбу да уважи, оспорено решење поништи, али не и да врати предмет на поновно одлучивање, како је то тужилац предложио поднеском од 21.09.2020. године.

Решавајући о захтеву заинтересованог лица за накнаду трошкова

управног спора, Управни суд је применом одредби члана 66. и 67. Закона о управним споровима (“Сл. гласник РС”, бр. 111/09), у вези са чланом 150.,153.,154. Закона о парничном поступку (“Сл. гласник РС”, бр. 72/11...87/18), на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима, нашао да је заинтересовано лице у вези са овим управним спором имало трошкове за састав одговора на тужбу од стране пуномоћника из реда адвоката у износу од 16.500,00 динара и за приступ адвоката на усмену јавну расправу од 04.03.2020. године, у износу од 18.000,00 динара, укупно 34.500,00 динара, одмерених применом одредби члана 14. и 15., у вези са Тарифним бројем 43. и 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Сл. гласник РС”, бр. 121/12), колико је заинтересованом лицу у границама захтева опредељеног у одговору на тужбу и на усменој јавној расправи, сагласно одредби члана 163. став 2. Закона о парничном поступку и досуђено ставом II ове пресуде. Заинтересованом лицу суд није признао трошкове преко досуђеног, а до траженог износа, налазећи да је тај износ превисоко одмерен.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 25.09.2020. године, 19 У. 14110/17

Записничар
Марија Јосифов Алимпијевић,с.р.

Председник већа - судија
Жељко Шкорић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЈА